

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Törvényszék (negyedik tanács) T-218/00. sz., Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, korábban Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl kontra Európai Bizottság ügyben 2013. január 22-én hozott végzése ellen a Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. által 2013. március 22-én benyújtott fellebbezés

(C-145/13. P. sz. ügy)

(2013/C 207/02)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. (képviselők: R. Volpe és C. Montagner ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. r.l., korábban Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság adjon helyt a jelen fellebbezésnek,
- ezért helyezze hatályon kívül a Törvényszék (negyedik tanács) 2013. január 23-án hozott és 2013. január 24-én közölt végzését, következésképpen semmisítse meg az 1999. november 25-i 2000/394/EK bizottsági határozatot,
- másodlagosan semmisítse meg a határozat 5. cikkét abban a részében, amely a kérdéses szociális kedvezmények visszafizetésére vonatkozó kötelezettséget, és ezen összesen felül az érintett időszakra vonatkozóan kamatfizetési kötelezettséget ír elő;
- a Bizottságot kötelezze az első- és a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Törvényszék 2013. január 23-i végzésével (a továbbiakban: megtámadott végzés) mint részben nyilvánvalóan elfogadhatatlant, részben jogilag nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította

a szociális terhek csökkentésére vonatkozó 2000/394/EK bizottsági határozat megsemmisítése iránt a Ghezzi Giovanni & C. s.n.c. által benyújtott keresetet.

Az első jogalappal a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék — az elé terjesztett kereset általa megállapított elfogadhatatlanságát illetően — nem szolgáltatott indokolást, és ezért a megtámadott végzés az 58. pontban sérti az indokolási kötelezettség általános elvét, és közelebbről a Törvényszék eljárási szabályzatának 81. cikkét.

A fellebbező második jogalapja az EK 87. cikk (1) bekezdésének (jelenleg az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése) megfelelő és kimerítő értelmezésének hiányára vonatkozik.

Szintén az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértését illetően a fellebbező az egyenlő bánásmódra és a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó elvek megsértésére hivatkozik azon az alapon, hogy míg 22 vállalkozás mentesült a kapott támogatás visszafizetésének kötelezettsége alól, mivel az általuk előadott indokok elegendőnek bizonyultak, addig a fellebbező indokainak előadása nem bizonyult elegendőnek.

Ezenkívül a megtámadott végzés sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét is azáltal, hogy jogszerűnek nyilvánítja a bizottsági határozatot, amely szerint az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti támogatásokat nem kell visszatéríteniük az önkormányzati vállalkozásoknak (amelyek számára a Bizottság a határozat végrehajtása során megengedte, hogy a nyújtott támogatások jogszerűségének megítélése szempontjából szükséges információkat kiegészítsék), míg a fellebbezőtől a támogatás visszatéríttetését megelőzően egyáltalán nem kértek további dokumentumokat.

A fellebbezés az EK 87. cikk (1) bekezdése megsértésének további alátámasztása céljából azt is tartalmazza, hogy a megtámadott végzés nem szolgáltat indokolást azon megállapítás alátámasztására, hogy a fellebbező javára nyújtott támogatások érintik a tagállamok közötti kereskedelmet. Először a Bizottság, majd a Törvényszék is azt állapította meg, hogy a szóban forgó tehercsökkentések jogellenesek voltak, mivel a Közösségen belüli kereskedelem torzítása a halászati vállalkozásoknak nyújtott támogatások szerves részét képezi, anélkül azonban, hogy megvizsgálták volna a releváns piacot, illetve indokolással szolgáltak volna.

A megtámadott végzés sérti továbbá az EK 87. cikk (3) bekezdésének a) pontját (jelenleg az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének a) pontja), mivel e kivétel alkalmazásának feltételeit a felperes esetére vonatkozóan nem vizsgálták. Konkrétan, Chioggia városában igen alacsony az életszínvonal és rendkívül alacsony a foglalkoztatottság.

Hasonlóképpen sérti a megtámadott végzés az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontját (jelenleg az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja), amennyiben ezt a kivételt a felperes esetében nem tartja alkalmazhatónak, jóllehet erre vonatkozóan nem szolgált indokolással, és az EK 87. cikk (3) bekezdésének d) pontját (jelenleg az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének d) pontja), amennyiben ezt a kivételt annak ellenére nem tekinti alkalmazhatónak a felperes esetében, hogy — a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét megsértve — más velencei vállalkozásokra alkalmazhatónak ítéli meg.

Végül a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a „létező támogatások” hiányát, és ezáltal megsértette a 659/1999 rendelet ⁽¹⁾ 1., 14. és 15. cikkét. Tagadhatatlan, hogy az egymást követő szabályozások a szociális tehercsökkentések évtizedes tendenciáját mutatják.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2013. április 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Stanislaw Gross kontra Hauptzollamt Braunschweig

(C-165/13. sz. ügy)

(2013/C 207/03)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Stanislaw Gross

Ellenérdekű fél: Hauptzollamt Braunschweig

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i tanácsi 92/12/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 9. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével — a 92/12/EGK irányelv 7. cikke (3) bekezdésével való rendszertani összefüggésének sérelme nélkül — az a tagállami törvényi szabályozás, amelynek értelmében az a személy, aki a

valamely másik tagállamban szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméket kereskedelmi célból tartja, nem lesz adóalany, ha a terméket a másik személytől csak a belépési művelet befejezését követően szerezte meg?

⁽¹⁾ HL L 76., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 179. o.

2013. április 5-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Nagy-Britannia és Észak Írország Egyesült Királysága

(C-172/13. sz. ügy)

(2013/C 207/04)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: W. Roels, R. Lyal meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak Írország Egyesült Királysága

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy Nagy-Britannia — mivel a határokon átnyúló csoportos adókedvezményre olyan feltételeket írt elő, amelyek gyakorlatilag lehetetlenné teszik az ilyen adókedvezmény igénybe vételét, és az ilyen adókedvezmény nyújtását a 2006. április 1-jét követő időszakokra korlátozta — nem teljesítette az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 49. cikkéből és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 31. cikkéből eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság Nagy-Britanniát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A C-446/03. sz. *Marks & Spencer* ügyben hozott ítéletet követően Nagy-Britannia módosította a csoporthoz tartozó társaságok által elszenvedett veszteségeknek a csoport más tagjára az adókötelezettség csökkentés érdekében történő átvitelét és felhasználását szabályozó jogszabályait (csoportos adókedvezmény). A külföldi társaságok veszteségeit szabályozó rendelkezéseket ma a Corporation Tax Act 2010 (a társasági adóról szóló 2010. évi törvény) 5. része tartalmazza.

A Nagy-Britanniában ma hatályos jogszabályok szerint, a csoporthoz tartozó társaság csak akkor számíthatja be a csoporthoz tartozó külföldi társaság veszteségeit, ha az utóbbi a letelepedése szerinti államban nem részesülhet adókedvezményben. A jövőbeni adókedvezményt illetően a brit jogszabályok gyakorlatilag lehetetlenné teszik az e feltételnek történő megfelelést, mivel e lehetőséget azon adóév „befejeztét” követően azonnal vizsgálni kell, amikor a veszteséget elszenvedték. E feltételt gyakorlatilag lehetetlen teljesíteni. Ebből következik,